

Anna går i svart

Anna går i svart

Islandsk animasjon er ikke hverdagskost. Nå dukker Anna opp i overraskende godt selskap og en produksjon som holder internasjonalt nivå hva ambisjoner gjelder. Kan Anna levere varene?

Anna og skapsveiflurnar / Anna and the Moods

Gunnar Karlsson

Caoz Studio

2007

Norsk filminstitutt

16:9 Fullskjerm

Dolby Digital 5.1

27 min.

2

4

Smells like teen spirit

Selv innenfor den begrensede produksjonsfrekvensen til nordisk animasjon, må Island betegnes som en lillebror. Det er kun en håndfull produksjoner som har forlatt sagaøya, så det er meget oppløftende at den digitale 3d-animasjonen

Anna går i svart har tatt befolkningen med storm. Det lille produksjonsselskapet Caoz har åpenbart internasjonale ambisjoner og har satt sammen en imponerende, flernasjonalt besetning for denne kortfilmen.

Den internasjonale versjonen av filmen har en rekke kjente stemmegivere med Terry Jones, Damon Albarn og øy-yndlingen Bjørk i spissen. Den gjennomgående musikken er likeså internasjonal og imponerende ? komponert av Julian Nott (Wallace & Gromit) og fremført av fabelaktige The Brodsky Quartet. På papiret imponerer filmen, men det gjenstår å se om resultatet er like gjennomarbeidet og kvalitetssterkt som besetningen.

Premissene for filmen er relativt enkle. Anna er ei jente slik som foreldre drømmer om ? flink, snill og pen. Snill mot den mindre broren, god på skolen og pliktoppfyllende i hjemmet. Inntil en dag hvor Anna våkner opp kledd i svart ? tenåringen i Anna har våknet og tatt over. Tilbake står en gothaktig Edvard Saksehånd-versjon av Anna, til foreldrenes store fortvilelse. Det må sterke skyts til for å rydde opp i situasjonen og foreldrene vender seg til dr. Artmann.

Tematikken er ikke banebrytende, men evig aktuell for dagens unge så vel som for deres foreldre. Overgangen fra barn til tenåring kan fremstå som et mareritt og er således en passende ramme for en animasjonsfilm. Filmskaperne gjør god nytte av de mange mulighetene som ligger i animasjonens vesen, så som å frigjøre seg fra virkelighetens trivialiteter. Allerede i filmens

åpningssekvens etableres en slags parallell virkelighet mens Anna løper gjennom 1900-tallets kunsthistorie med særlig vekt på surrealismen.

Filmen gjenspeiler billedkunstens surrealisme og man blir stilt overfor spørsmålet om hva som er virkelighet og hva som er drøm. I Anna sitt tilfelle er det ingen klare svar, men samtidig får fortvilte foreldre med tenåringer i huset et nytt perspektiv på hva som skjer i hodet til en tenåring. Både den visuelle fremstillingen og musikken formidler de motstridende følelsene fra både foreldre og tenåring på en effektiv måte.

Teknisk sett imponerer ikke filmen. Den digitale 3d-animasjonen er gjennomført på sparebluss. Karakterene minner om designen fra den danske filmen

Terkel i knipe med lange spagettiarm og -ben, helt uten ledd og realistiske bevegelser.

Karakterdesignen er interessant og minner til en viss grad om den man finner i Qvisten Animations

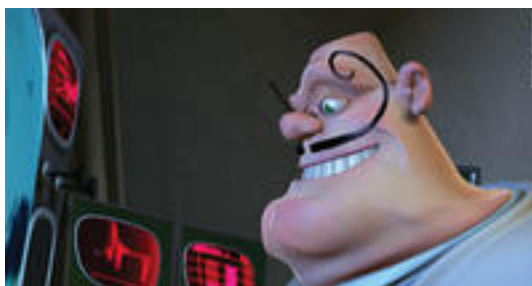
Kurt blir grusom (sjekk barten til Dr. Artmann!), hvor proporsjoner overdrives og ikke alltid står i samsvar med de andre karakterene. Dette understreker filmens alternative univers, men gir ingen god opplevelse av animasjonen. Likevel, som med *Terkel*, står ikke de tekniske begrensningene i veien for den gode historien.

Musikken er vel så viktig som det visuelle og fremstår egentlig som en moderne variant av Prokofievs

Peter og ulven. Notts komposisjoner understreker humørsvingningene til Anna og Brodsky spiller på hele sitt vide repertoar. De internasjonale skuespillerprestasjonene er gode? særlig Monty Pythons Terry Jones er god som fortelleren og Bjørk er sjarmerende som Anna.

Som helhet klarer

Anna går i svart seg godt. Teknisk sett er den underlegen, men Sjóns mangesidige manus gjør at filmen likevel finner en klangbunn hos både tenåringer og voksne.

Utgivelsen:

Filmen i seg selv varer kun i 27 minutter, men DVD-utgivelsen rommer også mye mer. I tillegg til hovedfilmen, får man også servert et kommentarspor med regissør Gunnar Karlsson og forfatter Sjón, samt intervjuer og en kortfilm fra Caoz.

Teknisk sett imponerer ikke utgivelsen. Overføringen til DVD-formatet er ikke optimal og preges av komprimeringsfeil. Dette gjør sitt til at bildet ikke oppleves som godt. Lydsiden er bedre og både musikk og dialog er godt ivaretatt.

Totalt sett en god utgivelse fra Norsk filminstitutt som bidrar til å mangfoldiggjøre tilbudet innen animasjonsfilm på DVD.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 20.10.08

Takk til Norsk filminstitutt for anmeldereksemplar.

Utgivelsene til [Norsk filminstitutt selges på Filmbutikken.no](#)

Ja

[AnnaMoods_cover](#);